

கனியிடை ஏறிய சுளையும் - முற்றல்
 கழையிடை ஏறிய சாறும்,
 பனிமலர் ஏறிய தேனும்,- காய்ச்சுப்
 பாகிடை ஏறிய சுவையும்;
 நனிபசு பொழியும் பாலும் -தென்னை
 நல்கிய குளிரிள நீரும்,
 இனியன என்பேன் எனினும், - தமிழை
 என்னுயிர் என்பேன் கண்டீர்!

(1)

பொழிலிடை வண்டின் ஓலியும், -ஓடைப்
 புனலிடை வாய்க்கும் கலியும்,
 குழலிடை வாய்க்கும் இசையும்,- வீணை
 கொட்டிடும் அமுதப் பண்ணும்,
 குழவிகள் மழலைப் பேச்சும்,- பெண்கள்
 கொஞ்சிடும் இதழின் வாய்ப்பும்,
 விழைகுவ னேனும், தமிழும்,-நானும்
 மெய்யாய் உடலுயிர் கண்டீர்!

(2)

பயிலுறும் அண்ணன் தம்பி, - அக்கம்
 பக்கத் துறவின் முறையார்,
 தயைமிக உடையாள் அன்னை,- என்னைச்
 சந்ததம் மறவாத் தந்தை,
 குயில்போற் பேசிடும் மனையாள்,-அன்பைக்
 கொட்டி வளர்க்கும் பிள்ளை
 அயல வராகும் வண்ணம் - தமிழ் என்
 அறிவினில் உறைதல் கண்டீர்.

(3)

நீலச் சுடர்மணி வானம், - ஆங்கே
 நிறையக் குளிர்வெண் ணிலவாம்,
 காலைப் பரிதியின் உதயம், - ஆங்கே
 கடல் மேல் எல்லாம் ஒளியாம்.
 மாலைச் சுடரினில் மூழ்கும், - நல்ல
 மலைகளின் இன்பக் காட்சி,
 மேலென எழுதும் கவிஞர், - தமிழின் -
 விந்தையை எழுதத் தரமோ?

(4)

செந்நெல் மாற்றிய சோறும் - பசுநெய்
தேக்கிய கறியின் வகையும்.
தன்னிகர் தானியம் முதிரை, - கட்டித்
தயிரோடு மிளகின் சாறும்,
நன்மதுரஞ்செய் கிழங்கு - கானில்
நாவிலி னித்திடும் அப்பம்
உன்னை வளர்ப்பன தமிழா! - உயிரை
உணர்வை வளர்ப்பது தமிழே.

(5)

- பாரதிதாசன் -
பாரதிதாசன் கவிதைகள்